

Projekt přináší do centra lázeňského města město-tvornou funkci sálů a co-workingových pracovišť pro pracovní konference a kulturní program. Je tedy zaměřen na místní obyvatele i na krátkodobou kongresovou a pracovní turistiku.

Pozemek je zvolen tak, aby se vznikající instituce začlenila do okolí, doplnila stávající urbanistickou strukturu. Návrh není veden snahou o ikonickou architekturu s ambicí stát se cílem turistů, snaží se doplňovat, oživovat a kultivovat. To všechno je mi sympatické.

Respektuji také rozhodnutí autorky o odstranění jednoho stávajícího domu v uliční frontě hlavní třídy a jeho náhradu za současnou vstupní fasádu kulturního centra.

Diskutabilnější se zdá dostavba zadní fronty sousedních domů, která v sousedství radnice vytváří malou blokovou strukturu. Blok sice posiluje městské prostředí kolem radnice, ale okolní liniová zástavba kolem Hlavní třídy ho dále nepotvrzuje. Záměr dostavby se zároveň pohybuje na soukromých pozemcích hotelových provozů a bourá a dostavuje jejich stávající dvorní části. Navržený dům by zřejmě fungoval i bez navazujících dvorních traktů, bylo by však nutné jinak řešit příjezd do parkoviště a jeho kapacitu.

Hlavní myšlenka vnitřního uspořádání domu je stoupající komunikační osa z Hlavní třídy do parku u Ruské ulice. To je nosné a koncepčně silné téma. Kolem stoupajícího schodiště je poměrně přesvědčivě poskládán stavební program.

Řešení s dlouhými schody však přináší zvýšený nárok na vnitřní komunikace. Široký ochoz podél schodiště zabírá hodně půdorysných metrů, nemá jasnou funkci haly či foyer. Dva výtahy jsou vzdálené od sebe, nelze je využít jako efektivní duplex se společnou řídicí jednotkou.

Přesvědčivě působí foyer velkého sálu ve spodní úrovni ve spojení s dvorní terasou, kavárna do ulice, knihovna v patře.

Účinkující to mají daleko ze šatny na podium velkého sálu. Půdorys opomíjí vertikální jádra pro vzduchotechniku a další technologické trasy.

Pro vnější tvář domu autorka hledá výraz za pomoci interpretace historické plasticity fasád. Negativní vlnky mají rytmus tvar i detail. Vážím si pokusu o smíření historismu a současnosti. Součástí práce architekta má být hledání a interpretace vlivů a doby vzniku novými formami.

Přesto mám pocit, že by výsledek mohl být lepší. Hmoty domu, které se při pohledu z ulice vrství za sebou a ve vlnách se sčítají, nemají jasnou formu a hranici. Geometrie pláště se rozpiná do všech směrů a dům se stává těžko vizuálně uchopitelný. Nezačíná – nekončí, špatně se hledá vstup.

Přes zmíněné kritické body či zamyšlení považuji diplomovou práci za dobře zpracovanou, oceňuji důkladnou analytickou část, zodpovědnou práci při návrhu a odvahu při hledání výsledného řešení. Projekt doporučuji k obhajobě a hodnotím známkou C.

Jiří Opočenský

